

Společnost pro církevní právo

ZRCADLO CÍRKVE 3/2021/2

Aktuality Společnosti pro církevní právo
Praha – Brno – Olomouc – Stříbro

24. března 2021 | 12. ročník

Milosrdný Otče, děkujeme Ti,
že každého z nás voláš jménem.
Prosíme, dej nám odvahu přijmout
Tvé pozvání k životu pro Boží království.
Všem seminaristům žehnej
v rozhodnutí sloužit Tobě a lidem.
Amen

**MODLETE SE ZA NÁS,
MY SE MODLÍME ZA VÁS...**

**2021
NADACE
ARCIBISKUPSKÝ SEMINÁŘ**
www.seminar-praha.cz
rektor@seminar-praha.cz
číslo účtu: 162795379/0800

Pražský arcibiskupský seminář na jaře 2021: v druhé a třetí řadě stojí seminaristé z diecézí pražské (PHA), královéhradecké (HK), litoměřické (LTM) a českobudějovické (ČB). V první řadě vedení semináře.

Spring 2021: Archdiocesan seminary in Prague, seminarists from western part of the Czech Republic dioceses (Province of Bohemia) in the second and third row. In the first row the management.

O duchu postní doby

„Hle, jdeme do Jeruzaléma. Tam bude Syn člověka vydán židům, posmíván a usmrčen, ale třetího dne zase vstane.“ Tak k nám mluvil v neděli Quinquagesima Pán a tím ukázal cíl. Zase máme mít účast na jeho smrti a na jeho vzkříšení.

A my víme: tím je míněno víc než jen pouhá připomínka toho, co se tehdy před mnoha lety stalo. Tím je také více míněno než postní nálada. Má se stát něco na nás a v nás. Kristus nás chce vzít do svého umírání a vzkříšení a darovat nám své ovoce. My jsme postaveni před rozhodnutí, zda se otevřeme nebo zavřeme, zda on nám bude k pádu nebo ku povstání.

Jeho božský život je nám nabídnut, a my se máme rozhodnout, zda svou nádobu připravíme nebo ne. Stále a zase nám podává Bůh v Kristu ke smíření ruku – a nikdo neví, zda to není naposled v jeho životě – a každý je postaven před rozhodnutí, zda přijme nebo ne.

+++

Štěstí a kříž náležejí, jak je svět stvořen, k sobě navzájem. Bez kříže zůstává štěstí zavřenou lží. Jen moudrost Boží, která je sice světu bláhovostí, může tyto dvě sloučit, takže utrpení kříže se změní v požehnání štěstí bez omylu a bez hranic.

Ano.

Uctivost se daří jen skromným a poníženým, kteří nedávají napjatě neustále pozor na dojem, který dělají na druhé; uctivost se daří jen statečným, kteří ke všemu velkému a nebezpečnému v životě říkají Ano. Neuctivé chování znemožňuje i rozhovor s Bohem, vnitřní modlitbu. V uctivém je však ticho, on dokáže slyšet i hlas nebeského Otce.

Dominik stojí pod křížem. Kdo se vyučil v úvaze o utrpení svého Vykupitele, ten to využívá k osobní svatosti, ale ne, aby v těch hodnotách odpočíval, ale aby je v apoštolském životě učinil užitečnými pro celé lidstvo. Ve studiu kříže pokračuje k tajemství vykoupení.

On se ponořuje do nekonečné lásky Boží k lidem. Celá velikost vykoupení je mu zřejmá. On vzrůstá pomalu do poslání Kristova.

Mons. doc. ThDr. Jaroslav Studený

Dopis rektora Arcibiskupského semináře v Praze

Z měsíčníku Acta Curiae Archiepiscopalis Pragensis 2/2021.

Vážení bratři v kněžské službě,

posíláme vám do vašich farností pozdrav z pražského Arcibiskupského semináře. I když se nevidáme často, rádi bychom, abyste věděli, že každou neděli ráno – právě když začíná váš namáhavý den a vyjíždíte sloužit svým farníkům – **všichni se za vás v semináři společně modlíme**. A každou sobotu vděčně sloužíme mši svatou za všechny, kdo se modlí za nás, a za naše dobrodince.

Uplynulo 30 let od pádu komunistického útlaku. A uplynulo také 30 let od svobodného návratu seminární komunity z litoměřického exilu do našeho původního domova v pražských Dejvicích – do budovy, kterou před více než 90 lety s velkými obětmi vystavěl arcibiskup František Kordač a kde mnoho let působil Boží služebník Josef Beran (od roku

1932 až do 6. června 1942, kdy ho po ranní mši v kostele sv. Vojtěcha zatklo gestapo a odvezlo ho Dachau). S vděčností Bohu si také připomínáme, že těch **posledních svobodných 30 let je nejdelší klidnou periodou v dosavadních dějinách dejvického semináře**, kdy se zde mohou budoucí kněží nerušeně připravovat na svou službu.

Chtěli bychom toto výročí připomenout a přiblížit lidem ve farnostech náš seminární život – vždyť tady žijí a připravují se vaši budoucí bratři v presbyteriu a jejich budoucí služebníci a pastýři v Kristu. V loňském roce jsme vydali a do jednotlivých diecézí distribuovali **informační leták** prezentující, čím v semináři žijeme: modlitba, práce a služba. Tento rok vydáváme **společnou fotografii**, která jako tablo zachycuje současné seminaristy – plánujeme ji vydávat každý rok.

Obracíme se na vás s prosbou o propagaci tohoto tabla seminaristů ve vývěskách vašich kostelů či na webových stránkách vašich farností apod. Rádi bychom, aby lidé věděli a měli často na očích, že se na službu v církvi i dnes připravují konkrétní mladí muži, kteří mají svá jména, které Ježíš povolal, a oni sebrali odvahu a darovali svůj život církvi u nás, a kteří také potřebují podporu nás všech.

Vás a vaše farnosti prosíme také o věrnou modlitbu za ně, a to na prvním místě. A pokud je to ve vašich možnostech, budeme vděční i za jakoukoli pomoc materiální, viz

www.seminar-praha.cz.

Náš seminář není jen formačním domem současných seminaristů, ale **i zázemím pro vás kněze v plné službě a místem pastorační povolání**: pořádná setkání Tammím pro mladé muže, kteří tu mohou nalézt inspiraci pro svůj růst ke křesťanské zralosti, ale také setkání a rekolekce pro mladé kněze, které v začátcích jejich služby doprovází náš otec spirituál, nebo týdenní letní exercicie pro kněze, kteří už ve službě něco zažili...

Podporujme se navzájem, vždyť budoucnost církve je i v rukou nás všech. Ze srdce děkujeme!

Za celou seminární komunitu

P. Jan Kotas, rektor semináře

Další sdružení při Společnosti pro církevní právo

Navazujeme na svou zprávu ze Zrcadla církve č. 2/2021/1 ze dne 1. února 2021 o založení tří nových sdružení při Společnosti pro církevní právo a sdělujeme, že jsme ve vedení společnosti dospěli k závěru založit ještě čtvrté:

Sdružení pro podporu povolání ke kněžství a k řeholnímu životu.

Kněží, řeholnice a řeholníci *chybí* ve všech oblastech, v nichž má církev působit, nejen v zahraničí, ale především také v naší vlastní zemi, kterou máme rádi a přejeme jí vše dobré.

Uvedený nedostatek se výrazně projevuje zvláště dnes, kdy přímé pronásledování církve z minulého režimu vystřídala nová forma útisku: **šíření nezájmu a negativních zpráv o působení těch, kdo celý svůj život zasvětili Bohu**, jeho církvi, hlásání víry a modlitbě.

Členové sdružení přijímají úkol *šířit* ve svém církevním i necírkevním okolí *myšlenku* potřeby a nutnosti získávat ke kněžství nebo řeholnímu životu co nejvíce těch, kdo Boží povolání k tomuto životu zaslechli a jsou k němu disponováni. *Pomáhat duchovním správcům* v jejich snaze o objevování těchto povolání a povzbuzování povolaných k odvaze dát se touto cestou.

Členové sdružení jsou vyzýváni, aby podávali zprávy o svých nápadech a zkušenostech periodikům Společnosti pro církevní právo. Mají za úkol zdůrazňovat potřebu mít dost kněží jak pro všeobecnou i *kategoriální pastoraci uvnitř farnosti a jejím prostřednictvím*, tak pro *vnější kategoriální pastoraci*, tj. službu přítomností pro věřící i nevěřící mimo církev, ve veřejných institucích.

Členové sdružení zdůrazňují význam *modlitby* a *kontemplace* v mnišských i kanovníckých klášterech, mužských nebo ženských, i význam *služby* řeholnic a řeholníků pro církev i svět, pro zdravotní, sociální a charitativní péči, pro školství církevní i civilní.

Bez kněží není mešní oběti, která je středobodem církevního života a přináší celému světu, věřícím i nevěřícím, to nejvyšší dobro. **Bez kněží není ani rozhřešení** ve svátosti pokání a odpuštění hříchů přinášející pokoj, který svět tak nutně potřebuje.

Společnost a církev **volá po těch, kdo se plně zasvětili službě Bohu**. Pomozme i my urovnat cestu Páně v tomto směru. Vynalézejme způsoby, jak zapůsobit pro urovnání této cesty v rodinách i na veřejnosti, získávat jejich podporu a minimalizovat jejich odpor.

Nebojme se a *nelekejme se*, že nám budou nadávat a zesměšňovat nás, že jsme klerikály, když jasně vidíme nezastupitelnost kněží a potřebu kontemplativního života a upozorňujeme na ně.

Prosíme členy a příznivce Společnosti pro církevní právo, kteří by se společně s námi chtěli zabývat výše uvedenými úkoly, aby se *e-mailem* nebo *dopisem přihlásili*.

Rádi věnujeme v Zrcadle církve co nejčastěji jednu z rubrik výsledku činnosti uvedeného sdružení.

P. Jiří Rajmund Tretera, Záboj Horák

Bible pro vězně

Měl jsem velkou radost, když mně k mým nedávným narozeninám daroval můj dávný přítel z dob naší společné činnosti v podzemní církvi kardinál Dominik Duka zvláštní výtisk Bible, pořízený pro vězně. Vydala ho Česká biblická společnost v Praze roku 2016. Jde o Český ekumenický překlad Písma svatého Starého a Nového zákona včetně deuterokanonických knih. Potěšilo mě krásné grafické ztvárnění knihy v černých deskách, se stříbrným nápisem a stříbrnou ořízkou se zvláštními prstovými vklady s nápisy skupin biblických knih ke snadnějšímu a rychlejšímu hledání, tedy něco, co jsem ještě nikdy neviděl. Ale ještě více mě potěšilo, že čtením v této Bibli budu pomyslně spojen se všemi, kdo si také v tomto vydání čtou, a možná, že čtou Bibli poprvé v životě.

Čtu si teď z tohoto krásného vydání Bible často. Od poslední nahrávky *biblické hodiny pro právníky* na internetových stránkách Společnosti pro církevní právo <http://spcp.prf.cuni.cz/kazani-pro-pravniky/> z něho čtu i při této hodině, při výkladu Evangelia

podle Marka, jak si každý může povšimnout. Svazek se pěkně drží v ruce, písmenka jsou zřetelná a nadpisky přehledné.

Jiří Rajmund Tretera

Po přečtení fialově vytištěných oslovení čtenářů, která přičinili dva z předních vězeňských kaplanů, jsme dospěli k závěru, že se o jejich text musíme podělit s čtenáři *Zrcadla církve*. Tady jsou:

Milý čtenáři,

Bible a vězení, jak to jde dohromady? Kdybychom se na to zeptali lidí venku, asi by většina pokrčila rameny a leckdo by si možná zaťukal na čelo. Kdybychom se ale zeptali ve

vězení, mnozí by jistě řekli, že docela dobře. S Bibli se totiž setkali poprvé právě za mřížemi, někdo dokonce jako s jedinou povolenou knihou až v cele kázeňských trestů. Ano, Bible do vězení patří. Podobně jako lampa do temnoty, oáza do pouště nebo klíč k zabouchnutým dveřím. Promlouvá k nám v mezních situacích. Stává se Božím slovem, když je v koncích naše slovo lidské. Přijmout tuto situaci a v pokoře zmlknout může znamenat bod obratu. Začít se do Bible pak první krok za Božím hlasem, který zve na cestu ke svobodě a odpovědnosti.

Až budeš jednou opouštět bránu věznice, tuto Bibli vězeňského stříhu si asi s sebou neponeseš. To však vůbec neznamená, že už ji potřebovat nebudeš. Právě naopak! Koupě vlastní Bible by proto měla být jednou z tvých prvních investic. Na další cestě labyrintem svobodného světa ti bude spolehlivým kompasem. Když se jí necháš vést, věřím, že znovu nezabloudíš.

Pavel Kočnar

emeritní hlavní kaplan Vězeňské služby

Milý čtenáři,

Bůh za tebe u soudu zaplatil kauci, jsi svobodný, ať se nacházíš kdekoli! Vykoupil tvůj život svým. O jeho překrásném a nepochopitelném činu lásky a milosti je tato pravdivá kniha a tvůj příběh, ať je jakýkoliv, do ní také patří. Čti řádky naděje o Bohu, který se kvůli tobě stal člověkem, vzal na sebe všechna lidská provinění, minulá, současná i budoucí, a svou obětí za tebe na kříži ti nabídl nový, čistý život. Díky němu můžeš být volný od všech svých starostí a vin a můžeš zažívat hluboký klid ve svém srdci. Ponoř se do čtení knihy, která vypráví o vzniku světa a jeho dějinách, ale především představuje Ježíše Krista jako tvého osobního přítele, pomocníka a zachránce. Necháš-li Ježíšovu oběť promlouvat do svého současného života, můžeš vírou přijmout nádherný Boží vztah k tobě a všem lidem, který

nikdo nemůže žádným svým činem rozbít. Tehdy zažiješ nepoznaný pocit štěstí, radosti a svobody.

*Pavel Zvolánek
kaplan a předseda Vězeňské duchovenské péče*

Další ztráta podpory Revue církevního práva nás postihla

Před dvěma roky se dostalo vydávání Revue církevního práva na kraj svých možností, když nám byla zcela odmítnuta obvyklá sponzorská podpora Konference katolických biskupů Spojených států amerických s tím, že už nejsme začátečníky a že můžeme využít vlastních domácích zdrojů, zřejmě tedy příspěvků jednotlivců. Nezbylo nám než podat novou žádost v dalším předkládacím termínu, i vysvětlit svou skutečnou situaci během několika podrobných telefonických rozhovorů s americkou stranou.

Díky i další písemné přímluvě a svědectví našich církevních představitelů se podařilo, že příslušný výbor americké biskupské konference rozhodl přiznání sponzorské pomoci ve výši 50% dosavadní, takže místo dosavadní jedné třetiny našich výdajů zůstává takto pokryta jen asi jedna šestina. Nicméně s pomocí několika desítek členů naší společnosti, kteří zvýšili své dosavadní obvyklé roční dary a dalších desítek, kteří zaplatili zvýšený členský příspěvek, jsme situaci až do dnešního dne ustáli.

Před několika dny jsme dostali zprávu, že letos nám poprvé po mnoha letech nebude vůbec přiznán sponzorský příspěvek od Ministerstva kultury ČR, který jsme již po léta dostávali z fondu pro necírkevní náboženskou činnost, zpravidla ve výši Kč 30.000. Důvod padl při konzultaci se zástupci církvi, kteří dali přednost jiným kulturním akcím. Nejde sice o ztrátu tak zásadní jako v předešlém případě, ale je přece jen citelná. Nezbyvá nám nic jiného než spoléhat opět na členy společnosti a hledat ještě nějakou další náhradní možnost. Prosíme čtenáře i autory článků, aby nám své případné nápady sdělili e-mailem.

Ještě k jubileu soudního vikáře dr. Jiřího Svobody

V minulém čísle Zrcadla církve jsme uveřejnili článek k 80. narozeninám Jeho Milosti emeritního kanovníka a děkana Metropolitní kapituly u sv. Víta ThDr. Jiřího Svobody, IC.D., dlouholetého soudního vikáře pražského církevního soudu, které oslavil 20. března t. r.

Rádi uveřejňujeme fotografii ze zasedání Interdiecézního soudu ve Starém proboštství na Pražském hradě z prosince 2006, kterou nám jako hezkou vzpomínku zaslal jeho kolega a žák PaedDr. ICLic. Michal Podzimek, Ph.D., Th.D., který u tohoto soudu působil od roku 2003 a dnes je soudním vikářem Litoměřické diecéze.

Na zasedání pražského církevního soudu. V čele dr. Jiří Svoboda.

Foto Michal Podzimek

Kostel Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Při příjezdu do jihočeského města Třeboně každého z dálky upoutá nejprve jeho dominanta, štíhlá věž farního kostela Panny Marie Královny a sv. Jiljí. Jedná o věž pseudogotickou, z roku 1890, tudíž o ní lze s nadsázkou tvrdit, že je jednou z nejmodernějších budov v centru města. Věž kostela však přitahuje pozornost naopak k budově ve městě nejstarší.

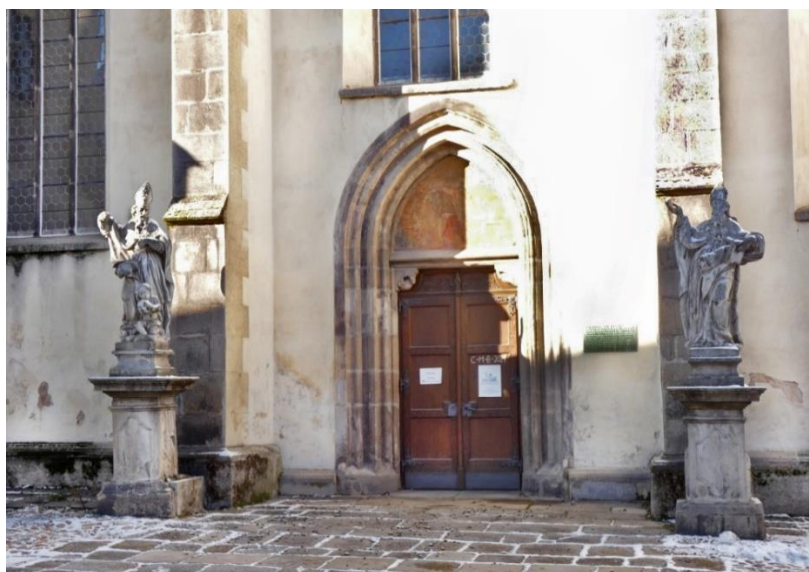
Kostel Panny Marie Královny a sv. Jiljí se nachází v místech, kde ještě v polovině 14. století stál jen malý farní kostel. Důležitým milníkem nejenom pro kostel, ale také pro celé město, je rok 1366. Tohoto roku se Třeboň totiž dostala do rukou pánů z Rožmberka, za

jejichž panování doznalo město období svého největšího rozkvětu. Již roku 1367 založili klášter pro chórové kanovníky řádu sv. Augustina, tehdy v počtu osmi, a kostel přestavěli do podoby, kterou si téměř beze změn zachoval dodnes. Jedná se o dvouložní gotickou chrámovou stavbu. K této stavbě přiléhá klášter, který má čtvercový půdorys,

s křížovou chodbou a rajskou zahradou na severu. Výraznější zásah do jeho vzhledu vnesla jen přístavba kaple sv. Barbory v jižní části podkruchtí v 15. století a nové presbyterium z 18. století.

Původní gotické presbyterium totiž padlo roku 1781 za oběť ničivému požáru, který způsobil zřícení jeho stropu. V interiéru kostela i křížové chodby lze dodnes obdivovat jemně tvarované gotické klenby. Sloupy a stěny zdobí malebné fresky. Ty zobrazují mimo jiné apoštoly, legendu o sv. Zikmundovi či pašijové výjevy. Z gotického inventáře se toho dochovalo nemnoho.¹ Některé unikátní obrazy, např. oltářní obrazy Mistra třeboňského oltáře, lze zhlédnout v Národní galerii v Praze. V kostele zůstalo minimum, které ale představuje jeho nejcennější poklad. Je jím např. opuková socha třeboňské Madony vytvořená ve 14. století v „krásném slohu“. Ta inspirovala svým půvabem Jaroslava Seiferta, nositele Nobelovy ceny, ke složení básně *Prsten třeboňské Madoně*.

Kostel Panny Marie Královny a sv. Jiljí, portálový vstup.

Foto Sylvie Grulichová

S kostelem spojený klášter augustiniánů kanovníků vzkvétal především v době před husitskými válkami, a to zásluhou svého slavného skriptoria. Husité kanovníky z kláštera vyhnali a ti po svém návratu již nedokázali navázat na předcházející slavnou éru. Napjaté vztahy s třeboňskými měšťany a roztržky s námezdními rybníkáři posloužily roku 1566 sveřepému vladaři Vilémovi z Rožmberka jako záminka pro zrušení kláštera a ukradení jeho majetku.

Augustiniáni se však ještě jednou do Třeboně vrátili. Z příkazu laskavého císaře Ferdinanda III. byl roku 1631 klášter obnoven a fungoval až do strašlivého období josefinské likvidace klášterů, konkrétně do roku 1785, kdy došlo k jeho dlouhodobému zrušení. Zatím k obnově tohoto kláštera ještě nedošlo.

¹ Je tak dodrženo ustanovení kánonu 1188 CIC/1983, které zní: „Zachovává se praxe vystavovat v kostelích posvátné obrazy, aby byly věřícími uctívány; vystavují se však v přiměřeném počtu a vhodném uspořádání, aby nevzbuzovaly údiv křesťanů a nezavdávaly příležitost k nesprávné zbožnosti.“ K tomu dlužno dodat, že zapůjčení obrazů do veřejných muzeí, zejména těch, které jsou ve vlastnictví církve, se jeví v tomto případě jako svrchovaně vhodné. Necht' svaté obrazy působí na širokou veřejnost i v těchto prostorách. Poznámka redakce.

Zachovaly se však budovy kláštera, které byly za doby jeho obnovené činnosti po roce 1631 přistavěny. Po odcizení kláštera původnímu účelu sloužily na čas lesní správě, jindy jako lazaret či škola. Dnes v nich sídlí Státní oblastní archiv (SOA) v Třeboni.

Třeboňské farnosti jako nástupci kláštera dnes patří jen budovy v rozsahu původního gotického kláštera. V přízemí se nachází křížová chodba, zimní kaple a farní sál. Patro slouží jako fara, kde mají zázemí kněží působící v třeboňské farnosti.

Donedávna mezi ně patřil tepelský premonstrát P. Hugo Josef Pitel, OPraem., původem z Klatov, veliký bojovník za navrácení všech posvátných míst původnímu účelu, jak se často veřejně modlil.² Od jeho úmrtí letos v květnu uplynou čtyři roky. Třeboňská farnost byla poslední, která mu byla svěřena do správy, a v Třeboni je také dle svého přání pochován na hřbitově u kostela sv. Alžběty.

Sylvie Grulichová

Ke sčítání lidu

Upozorňujeme na Výzvu biskupů Čech, Moravy a Slezska z 21. března 2021 a též i my se k nim připojujeme s naléhavou žádostí, aby se všichni členové Společnosti pro církevní právo a jejich přátelé zúčastnili nastávajícího sčítání lidu a zatrhli údaje v kolonce B10 tak, že zaškrtnou text **Věřící – hlásící se k církvi**. Do následující kolonky **uveďte název církve, do níž příslušíte**. Pokud jste členy registrované církve, uveďte její název, jak je zaznamenán v Rejstříku registrovaných církví a náboženských společností vedeném Ministerstvem kultury ČR na adrese http://www3.mkcr.cz/cns_internet/.

Pokud jste katolíky, vypište do dotazníku označení **Církev římskokatolická** nebo **Církev řeckokatolická**.

Jak je ze zkušenosti známo, má přihlášení se k církvi v reálu velký význam pro posuzování církví ve veřejnosti, a naopak nepřihlášení se má pro církve a náboženské společnosti negativní důsledek, a to ať o tom prohlašuje kdokoli cokoli.

Nezapomeňte vyplnit dotazník také za své děti (nezletilé do 18 let). Vždyť i ony jsou řádnými členy církve. Totéž se týká i nesvéprávných členů Vaší rodiny. Toto vyplnění může provést kterýkoli člen domácnosti.

Sčítání lidu začíná o půlnoci z 26. na 27. března 2021, tj. z tohoto pátku na sobotu. Prosíme, **zúčastněte se ho co nejdříve**. Nikdo z nás neví, co se mu může přihodit, což o to více pocítujeme vzhledem k dnešní nebezpečné době.

Prosíme, upozorněte na naléhavou potřebu přihlásit se ke své církvi i své přátele a známé.

Ježíš řekl: „Ke každému, kdo se ke mně přiznává před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi“ (Mt 10,32).

² Těmito modlitbami, odvážně pronášenými i za komunistického režimu, se proslavil v 80. letech při vyprošených srpnových poutích do velechrámu Nanebevzetí Panny Marie v Kladrubech u Stříbra, kde působil v té době jako farář. Rádi jsme se těchto poutí s ostatními Jihočechy a Západočechy účastnili. Pozn. redakce.

Zapojte se do online sčítání lidu

od 27. března do 9. dubna

a nezapomeňte se přihlásit k Církvi římskokatolické

B10 Uveďte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte). *Nepovinný údaj.*

Věřící – hlásící se k církvi, náboženské společnosti apod. Uveďte název

C Í R K E V Ř Í M S K O K A T O L I C K Á

Věřící – nehlásící se k žádné církvi ani náboženské společnosti

Bez náboženské víry

nebo řeckokatolické

B10 Uveďte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte). *Nepovinný údaj.*

Věřící – hlásící se k církvi, náboženské společnosti apod. Uveďte název

C Í R K E V Ř E C K O K A T O L I C K Á

Věřící – nehlásící se k žádné církvi ani náboženské společnosti

Bez náboženské víry

Přejeme všem členům Společnosti pro církevní právo i jejich rodinám a přátelům krásné a hluboké prožití Svatého (pašijního) týdne, svátků Umučení a Vzkříšení Našeho Pána i následujícího velikonočního oktávu.

*Jiří Rajmund Tretera, Záboj Horák a všichni členové vedení i pracovníci
Společnosti pro církevní právo*

Periodikum Zrcadlo církve, Aktuality Společnosti pro církevní právo Praha – Brno – Olomouc – Stříbro vydává a rozesílá Společnost pro církevní právo, z. s., Sudoměřská 25, 130 00 Praha 3.

Fotografie na titulní straně: Pražský arcibiskupský seminář na jaře 2021: v druhé a třetí řadě stojí seminaristé z diecézí pražské (PHA), královéhradecké (HK), litoměřické (LTM) a českobudějovické (ČB). V první řadě vedení semináře.

Spring 2021: Archbishopric seminary in Prague, seminarists from western part of the Czech Republic dioceses (Province of Bohemia) in the second and third row. In the first row the management.

Šéfredaktor: P. Jiří Rajmund Tretera OP
Zástupce šéfredaktora: Záboj Horák
Redakční rada: Jan Beránek, Vojtěch Círus, Tomáš Grundza, Jakub Nagy, Marek Novák
Úprava fotografií: Antonín Krč

Starší čísla online: spcp.prf.cuni.cz/aktuality. Zrcadlo církve vychází dvakrát měsíčně.

spcp@prf.cuni.cz

ISSN 2695-0111